

Αγριεμένο αλαφάκι μες τον χειμώνα του '64

written by Δημήτρης Λεβέντης | 21.10.2020

Η αναρτημένη εικόνα είναι από τον Φλεβάρη του '64 μερικές μέρες πριν την 16η που έμελε να' πραγματοποιηθούν οι τελευταίες εκλογές πριν την στρατιωτικοφασιστική δικτατορία. Βουλευτικές θα τελεσθούν σε 10 χρόνια κι εννέα μήνες τον Νοέμβρη του '74.

Ο Παπαντρέας, εντεταλμένος των δύσκολων αποστολών του εξουσιαστικού τιμ και του ξένου παράγοντα μετά το καταπιεστικό όργιο παλατιού και δεξιάς στις εκλογές του '61 καλπάζει ... Είναι η ανώδυνη, η εύκολη ήπια λύση, που το δρόμο της έστρωσε το αίμα του Λαμπράκη των φυλακισμένων και των εξόριστων που εξακολουθούν να τιμωρούνται από τους νικητές του εμφύλιου.

Ο περίφημος ανένδοτος αρχιτεκτόνημα του ικανότατου ανερχόμενου αστέρα Μητσοτάκη αποτελεί υποκεφάλαιο του διμέτρωπου αγώνα που είναι η βασική προμετωπίδα στην στρατηγική και μεθόδευση της Ένωσης Κέντρου κρατώντας όρθιο το εμφυλιοπολεμικό και λυσσαλέο μέτωπο προς τ' αριστερά.

Θ' αποδειχτεί, χρόνια μετά, ότι στο όργιο βίας και νοθείας και του σχεδίου Περικλής ο Παπαντρέας και ο υπαρχηγός του ο Κληκλής – όπως λέγαμε δω στην Κέρκυρα τον Σοφοκλή Βενιζέλο – δεν ήσαν καθόλου αμέτοχοι στο σχέδιο που είχε τον αφανισμό της Αριστεράς και την εκθρόνισή της από τη δεύτερη θέση της αξιωματικής

αντιπολίτευσης.

Σε κείνο τον δεύτερο γύρο όπου ο “Γέρος” επεδίωκε αυτοδυναμία. το ...φιλανθρωπικό ίδρυμα της αριστεράς έκανε την αυτοκτονική κίνηση να μην κατεβάσει καθ’ όλου υποψήφιους σε περιοχές που δεν έβγαζε βουλευτή! Αποτέλεσμα όχι τόσο τραγικό τότε όπου έχασε πέντε έδρες και 130 χιλιάδες ψήφους αλλά δημιούργησε μια νοοτροπία όπου εξακολουθεί σαν κατάρα βαριά να σκορπά σύγχυση και πανικόβλητα διλήμματα στις γραμμές μας:

– Καραμανλής ή τανκς,

– με το ΠΑΣΟΚ για την αλλαγή (είμαστε και πρωτοξάδερφα κυκλοφορούσαν την φήμη εδώ στο νησί)

– με τον Τζανετάκη για τη κάθαρση.

Κι άλλα που ακουμπούν πια στη σφαίρα της ευτέλειας

Είχε φτάσει με αυτοκίνητο κλιμάκιο με τους Κύρκο και Θεοδωράκη στο τόπο μας και ο επικεφαλής των Λαμπράκηδων κατέβηκε με τον δικό μας πρόεδρο Γιώργο Βαρότση στο νότο για να δυναμώσουν την οργάνωση της Λευκίμης που είχε εκτελεσμένους και παράδοση βαθιά.

Σταμάτησαν στις Ριγγλάδες και έφτασαν με τα πόδια ως το Ποτάμι. Ήταν περίοδος γραπτών εξετάσεων πρώτου εξαμήνου και πολλοί μαθητές έγραφαν εκείνες τις ώρες και δεν μπόρεσαν να δώσουν έστω παρών -που ήταν τόλμημα μεγάλο- στη πομπή που σχηματίστηκε.

Από την λευκιμιώτικη εικοσπεντάδα πίσω από τους καλοντυμένους με ζεστά πανωφόρια ηγέτες οι μισοί είναι μαθητές Λυκείου – Γυμνασίου που φοράνε το πηλίκιο** με την κουκουβάγια και οι υπόλοιποι νεολαίοι με μια δύο εξαιρέσεις

Σε αντίθεση με άλλες φωτογραφίες από τις εκδηλώσεις των Λαμπράκηδων της Πόλης, τα πρόσωπα αν και νεανικά είναι βασανισμένα με βλέμμα αγριεμένο από τις στερήσεις και την μαύρη τρομοκρατία... Σε αντίθεση με την οργάνωση της χώρας εδώ δεν εμφανίζεται ούτε μια κοπέλα.

Θυμάμαι πώς ακόμη και μετά την μεταπολίτευση, παρά το τεράστιο εκλογικό σκορ της Αριστεράς στη Λευκίμη, η συμμετοχή κοριτσιών σε συνελεύσεις ήταν προβληματική έως αδύνατη. Όπως και στα περισσότερα χωριά εκτός από Αη Μαθιά, Νυμφές, Επίσκεψη, Αυλιώτες ενώ σε ορισμένα υπήρχαν οργανώσεις αρρένων και θηλέων όπως στους Γιαννάδες.

Σε αντίθεση με τους ηγέτες που φοράνε παλτά ένδειξη της κρύας φλεβαριάτικης μέρας, η βάση πίσω τους προστατεύεται με πολυφορεμένα ξεκούμπωτα σακάκια τα παπούτσια λερωμένα από τις δουλειές και κάποιες σόλες ανοιγμένες μπροστά... Κανείς δεν έχει χοντρό πουλόβερ μερικοί με ζακέτες, τα πουκάμισα ανοιχτά και τα χέρια

στις τσέπες απ' την αμηχανία και το κρύο

Σε αντίθεση με το χαρούμενο μπροστινό δίδυμο κανένας δεν χαμογελά εκτός από τον Λιούμπα που φαίνεται ανάμεσα από την ηγετική δυάδα.

Στα βλέμματα ανάμικτη η οργή και η λύπη αλλά και η αποφασιστικότητα .. κραυγή σιωπής σε τούτη τη μαυρόασπρη παράσταση...

Είμαστε δώ παρόντες !! Μη λογαριάζοντας τις συνέπειες, φτύνοντας τις απαγορεύσεις σας, τις αποβολές, τους αποκλεισμούς, τα σκοτάδια σας... Είμαστε το αύριο κι είστε ο ξεπερασμένος μεσαίωνα

Παραθέτω ένα πίνακα με όσους φίλοι Λευκιμμιώτες μπόρεσαν να εντοπίσουν

1. Πέτρος Μπασιάς (Μπάγιας) από Νιοχώρια – αγρότης.
2. Ο γνωστός Μίκυ δεν χρειάζεται συστάσεις.
3. Γιώργος Βαρότσης, γιός του πρωτοπόρου σοσιαλιστή Νίκου πρόεδρος της Κερκυραϊκής οργάνωσης της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη εξορίστηκε στην Γυάρο το '67 επανήλθε στην οργανωμένη δράση μετά την μεταπολίτευση Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου το 1978 εκλεγμένος με άλλους έξι της κομμουνιστικής φράξιας στο ψηφοδέλτιο του Γιάννη Κούρκουλου σε μια μάχη στήθος με στήθος με την Δεξιά. Χτυπημένος από αρρώστιες της εξορίας, πέθανε σχετικά νέος το '97.
4. Μιχάλης Κουλούρης (Λιούμπας) επαγγελματίας με κατάστημα σπορ στους Ριγγλάδες, μπαλαδόρος τεχνίτης, φουνταριστό φορ με δυο ποδάρια ζαλιστικές ντρίπλες και πολλούς τσαμπουκάδες, ξεκίνησε με τον ΑΠΟΛ και διέπρεψε στον αυθεντικό ΑΟ Κέρκυρα τα τέλη των 60's αρχές 70's.
5. Στέφανος Καλογερόπουλος-Μπιλίλας, ταξιτζής
6. Μυρίλλας Κώστας (Τσιουρής)
7. Σπύρος Καλογερόπουλος (Παπάρας), έμπορας.
8. Δελαβίας Βασίλης (Κόκκινος), χειριστής μηχ/των.
9. Κουλούρης Γιώργος.
10. Κουλούρης (Κουμής-Πέντες).
11. Αντρέας Γαστεράτος (Τραπεζικός – Αγροτικής)

Σ.Σ."Τ"

* Οι Λαμπράκηδες αντικατέστησαν σαν μετωπική κίνηση την αμιγώς πολιτική οργάνωση Νεολαίας ΕΔΑ για την οποία βέβαια κανένα μέλος της δεν ρωτήθηκε...

** Το πηλίκιο μαζί με την ποδιά επιβλήθηκε με υπουργική απόφαση σε όλα τα δημόσια σχολεία της χώρας με σκοπό όχι μόνο το ομοιόσχημο των μαθητών αλλά και ως συμβάλλον στη λιτότητα, ευκοσμία και επιτήρηση αυτών και εκτός των διδασκηρίων.

Με πρόταση του Υπουργού των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Παιδείας ψηφίζεται και υπογράφεται από το Υπουργικό Συμβούλιο στην Αθήνα την 8η Μαΐου 1876 και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος την 28η Μαΐου 1876 στο υπ' αρ. 24 φύλλο της με τίτλο "Περί του ιματισμού των μαθητών των γυμνασίων και ελληνικών σχολείων".

Δεν έχουν απομείνει πολλά, έστω σαν κειμήλια γιατί στο τέλος της αποφοίτησης καιγόταν σε ειδική τελετή.